

การพัฒนาทักษะภาษาญี่ปุ่นเพื่อการท่องเที่ยวของชุมชนไทยเบิ้ง บ้านโคกสูง อำเภอพัฒนานิคม จังหวัดลพบุรี

Development of Japanese Communication Skills for Tourism of Thai Beung Ban Khoksalung Community, Phatthananiksom District, Lopburi Province

ชุตินา ฐนธรรมทัศน์ วิเนส จันทะวงษ์ศรี Kanna Imai และ Satoko Otsuka

สาขาวิชาภาษาญี่ปุ่น คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี
E-mail: chutimathanu@gmail.com

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาเนื้อหาและบริบทการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของชุมชนไทยเบิ้งบ้านโคกสูง อำเภอพัฒนานิคม จังหวัดลพบุรี 2) จัดทำสื่อประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมเป็นภาษาญี่ปุ่น 3) พัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาญี่ปุ่นในการต้อนรับนักท่องเที่ยวชาวญี่ปุ่น โดยใช้สื่อประชาสัมพันธ์ที่จัดทำขึ้น 4) ศึกษาความพึงพอใจของผู้เข้ารับการอบรมความรู้เพื่อพัฒนาทักษะภาษาญี่ปุ่น งานวิจัยนี้เป็นงานวิจัยเชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วม ประชากรที่ใช้ในการศึกษา ได้แก่ คนในชุมชนไทยเบิ้งบ้านโคกสูงที่เกี่ยวข้องกับการต้อนรับนักท่องเที่ยว จำนวน 60 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบบันทึกการสนทนากลุ่ม และแบบประเมินความพึงพอใจเกี่ยวกับการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาญี่ปุ่น สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ ได้แก่ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ส่วนข้อมูลเชิงคุณภาพใช้การวิเคราะห์เนื้อหา (content analysis) ผลการวิจัย พบว่า 1) เนื้อหาและบริบทการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมที่เกี่ยวข้องกับการต้อนรับนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศที่จำเป็น ได้แก่ สถานที่ท่องเที่ยวภายในชุมชน อาหารท้องถิ่น วิถีชีวิตไทยเบิ้ง 2) สื่อประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมเป็นภาษาญี่ปุ่นที่พัฒนาขึ้น ใช้ภาษาที่เข้าใจง่าย มีความดึงดูดใจ และมีภาพประกอบ 3) ชุมชนไทยเบิ้งบ้านโคกสูงสามารถสื่อสารภาษาญี่ปุ่นเบื้องต้นในการต้อนรับนักท่องเที่ยวชาวญี่ปุ่นได้ และ 4) ผู้เข้ารับการอบรมการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาญี่ปุ่นมีความพึงพอใจโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 4.69 ส่วนค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.46

คำสำคัญ: การพัฒนาทักษะภาษาญี่ปุ่น, การท่องเที่ยว, ชุมชนไทยเบิ้ง

Abstract

The objectives of this study were to: 1) study the content and context for cultural tourism of Thai Beung Ban Khok Salung Community, Phatthana Nikhom District, Lop Buri Province 2) develop cultural tourism media for public relations in Japanese 3) develop Japanese communication skills for welcoming Japanese tourists using the media for public relations for cultural tourism and 4) examine the satisfaction of the participants towards the development of Japanese communication skills. The population of this participatory action research was 60 Thai Beung Ban Khok Salung community people responsible for welcoming tourists. The research instruments were focus group discussion report form and satisfaction survey questionnaire about the development of Japanese communication skills. The quantitative data were analysed in terms of mean and standard deviation,

and content analysis was used for analyzing the qualitative data. The findings revealed that 1) the needs for the content of cultural tourism media for public relations were local tourist attractions, food and Thai Beung people's ways of living, 2) the cultural tourism media for public relations developed in the Japanese language were easy to understand, attractive and contained pictures and illustrations, 3) the local people of Thai Beung Ban Khok Salung had basic Japanese communication skills for welcoming Japanese tourists, and 4) the overall satisfaction of the participants towards the development of Japanese communication skills was rated in the highest level with a mean score of 4.69 (S.D. = 0.46).

Keywords: Skill Development, Tourism, Thai Beung Community.

วันที่รับบทความ : 04 ธันวาคม 2562

วันที่แก้ไขบทความ : 24 ธันวาคม 2562

วันที่ตอบรับตีพิมพ์บทความ : 25 ธันวาคม 2562

1. บทนำ

ประเทศไทยเป็นประเทศหนึ่งที่ตั้งใจให้ความสำคัญของการท่องเที่ยวที่มีการบรรจุแผนการท่องเที่ยวไว้ในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ และมียุทธศาสตร์ที่ชัดเจนในการบริหารจัดการปัจจุบันการท่องเที่ยวจัดเป็นอุตสาหกรรมหนึ่งที่สำคัญในการนำรายได้เข้าสู่ประเทศ เกิดการขยายตัวของอุตสาหกรรมท่องเที่ยวส่งผลในการพัฒนาประเทศในเชิงบวกอย่างเป็นรูปธรรม เช่น เกิดการสร้างงาน สร้างอาชีพ ทำให้มีการกระจายรายได้สู่ท้องถิ่นต่าง ๆ ทั่วประเทศรวมทั้งมีการพัฒนาระบบคมนาคมขนส่งระบบสาธารณูปโภคในท้องถิ่นที่เป็นแหล่งท่องเที่ยว ตลอดจนสร้างความเข้าใจอันดีระหว่างคนในท้องถิ่น เพื่อไม่ให้ท้องถิ่นฐานไปที่อื่น เกิดความรักและความภาคภูมิใจต่อการพัฒนา ถิ่นฐานของตน

การบริหารวิชาการเพื่อท้องถิ่นถือว่าเป็นพันธกิจที่สำคัญของมหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี จังหวัดลพบุรีมีเป้าหมายต้องการพัฒนาศักยภาพการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมและประวัติศาสตร์ อันเป็นลักษณะเด่นของจังหวัดจากการเป็นแหล่งอารยธรรมของอาณาจักรโบราณที่ควรค่าแก่การเรียนรู้และสร้างรายได้จากการท่องเที่ยว ด้วยศักยภาพดังกล่าวจึงทำให้นักท่องเที่ยวต่างชาตินิยมมาท่องเที่ยวจังหวัดลพบุรี การจัดการท่องเที่ยวไปยังแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมด้วยบริบทของพื้นที่ที่ถูกพัฒนาให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวด้วยฐานทรัพยากรด้านเกษตรที่สามารถรับรองการท่องเที่ยวไปกับบริบทชุมชนวิถีเกษตรกรรมได้แก่ ชุมชนบ้านไทยเป็ง

ตำบลโคกสลุงที่คนในชุมชนรวมตัวอย่างเข้มแข็งในการพัฒนาชุมชนเพื่อการท่องเที่ยว ซึ่งมีทั้งแบบวันเดียวและโฮมสเตย์เต็มรูปแบบ แต่คนในชุมชนยังขาดทักษะการสื่อสารรวมถึงสื่อต่าง ๆ ที่ใช้ในการประชาสัมพันธ์เพื่อสร้างความสะดวกให้แก่นักท่องเที่ยว

จากการศึกษาข้อมูลภาคเอกสาร งานวิจัยและบทความวิชาการเกี่ยวกับการพัฒนาศักยภาพด้านการสื่อสารภาษาต่างประเทศ เพื่อใช้ในการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ของท้องถิ่นต่าง ๆ รวมถึงงานวิจัยที่มุ่งพัฒนาศักยภาพการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ภูมิปัญญาท้องถิ่นพบว่า งานวิจัยสนับสนุนให้ชุมชนท้องถิ่นยังคงอนุรักษ์ความโดดเด่นทางวัฒนธรรมของตนเอาไว้และรักษาทรัพยากรธรรมชาติ และภูมิปัญญาของตนไปพร้อมกับเพิ่มเติมศักยภาพด้านอื่น ๆ เข้าไป อาทิ การนำองค์ความรู้ของท้องถิ่นไปเผยแพร่โดยใช้รูปแบบภาษาที่สอง การเพิ่มทักษะด้านการสื่อสารภาษาที่สองให้แก่เยาวชน ผู้นำเที่ยวในท้องถิ่นให้มีความหลากหลายมากขึ้น เพื่อให้ชุมชนท้องถิ่นสามารถสร้างรายได้ และปรับตัวให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงในโลกปัจจุบัน

อัญชลี อติแพทย์ [1] งานวิจัยเรื่องรูปแบบการเรียนรู้ด้วยตนเองในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อสื่อสารทางการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ในท้องถิ่น ตำบลท่าคา อำเภอมะนัง จังหวัดสมุทรสงคราม มีวัตถุประสงค์เพื่อสำรวจสภาพปัญหาการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อสื่อสารทางการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ในพื้นที่ดังกล่าว ผลวิจัยพบว่าสภาพปัญหาหลักเกิดจากตัวบุคคล คือผู้ให้บริการและนักท่องเที่ยวที่สามารถเข้าใจกันและกันได้ถูกต้อง

ผู้ให้บริการไม่สามารถสื่อสารภาษาอังกฤษได้แม้ว่าจะมีการอบรมให้ความรู้มาบ้าง แต่เมื่อไม่ได้นำไปใช้เป็นประจำ ก็ไม่สามารถสื่อสารจนคล่องแคล่วได้ ดังนั้นผู้ให้บริการจึงมีความต้องการพัฒนาศักยภาพภาษาอังกฤษของตน รวมถึงการจัดทำสื่อป้ายสัญลักษณ์เป็นภาษาอังกฤษ จัดทำสื่อสรุปภาพประกอบ มีคำศัพท์ รูปประโยค คำอธิบายที่มีทั้งภาษาอังกฤษและภาษาไทย รวมถึงจัดทำเอกสารแสดงผลิตภัณฑ์เด่นของชุมชนเพื่อเพิ่มช่องทางการจำหน่ายสินค้าท้องถิ่นได้อีกด้วย ทั้งนี้ การให้ความรู้จะต้องยืดหยุ่นและสะท้อนวัฒนธรรม ภูมิปัญญา การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ของชุมชน เพื่อให้ผู้ให้บริการสามารถนำไปใช้ได้จริง

ดังนั้น ผู้วิจัยจึงได้รวบรวมข้อมูลจัดทำสื่อประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมภาคภาษาญี่ปุ่นเพื่อการสื่อสารกับนักท่องเที่ยวชาวญี่ปุ่น พร้อมทั้งสร้างองค์ความรู้และพัฒนาทักษะภาษาญี่ปุ่นเพื่อการท่องเที่ยวให้แก่คนในชุมชนในการทำความเข้าใจและสร้างความประทับใจแก่นักท่องเที่ยวที่เดินทางมายังชุมชนแห่งนี้

2. วัตถุประสงค์ของงานวิจัย

2.1 เพื่อศึกษาเนื้อหาและบริบทการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของชุมชนไทยเบิ้ง บ้านโคกสูง อำเภอพัฒนานิคม จังหวัดลพบุรี

2.2 เพื่อจัดทำสื่อประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมเป็นภาษาญี่ปุ่น

2.3 เพื่อพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาญี่ปุ่นในการต้อนรับนักท่องเที่ยวชาวญี่ปุ่น โดยใช้สื่อประชาสัมพันธ์ที่จัดทำขึ้น

2.4 ศึกษาความพึงพอใจของคนในชุมชนที่เข้ารับการอบรม ความรู้เพื่อพัฒนาทักษะภาษาญี่ปุ่น

3. ขอบเขตของงานวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยมุ่งเน้นการสร้างองค์ความรู้โดยการรวบรวมข้อมูลจากการสำรวจ เก็บข้อมูลและสัมภาษณ์จากชาวบ้านในชุมชน จากนั้นนำข้อมูลไปสังเคราะห์เพื่อสร้างเป็นองค์ความรู้ที่เหมาะสมกับการเป็นข้อมูลสำหรับการท่องเที่ยวและนอ้่องค์ความรู้ดังกล่าวแปลงเป็นภาษาญี่ปุ่นเพื่อเผยแพร่สู่สากล

3.1 ประชากรในงานวิจัย

ประชากรในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ เยาวชน และคนในชุมชนบ้านโคกสูง จำนวน 60 คน

3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยและเก็บรวบรวมข้อมูล

3.2.1 สื่อและแผ่นพับประชาสัมพันธ์

ภาคภาษาไทย และภาคภาษาญี่ปุ่น

3.2.2 การสัมภาษณ์ จากการลง

ภาคสนามสนทนากลุ่มย่อย

3.2.3 แบบสอบถามความพึงพอใจและ

ประโยชน์ที่ได้รับ

4. วิธีดำเนินงานวิจัย

งานวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วม (Participatory Action Research) จากผู้มีส่วนสำคัญในการพัฒนา อันได้แก่ ประชาชนในตำบลโคกสูง กลุ่มเยาวชนในสถานศึกษาของท้องถิ่น และบุคลากรจากสาขาวิชาภาษาญี่ปุ่น คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี โดยขั้นตอนการดำเนินงานวิจัยทุกขั้นตอนจะได้รับความร่วมมือจากผู้เกี่ยวข้องทุกภาคส่วน ทั้งนี้ผู้วิจัยได้กำหนดขั้นตอนการดำเนินงานวิจัยดังนี้

4.1 ข้อมูลจากเอกสารและลงพื้นที่ภาคสนาม

4.1.1 ศึกษาข้อมูลจากเอกสาร สิ่งพิมพ์ และสื่อเผยแพร่ของชุมชนจากเอกสารสิ่งพิมพ์ ไทยเบิ้ง บ้านโคกสูง เพื่อสัมผัสกับวิถีวัฒนธรรมของไทยเบิ้งที่เรียบง่าย มีชีวิตชีวา และแบ่งปันความสุขร่วมกันเหมือนญาติมิตร มีกำหนดการท่องเที่ยวแบบวันเดียวและแบบพักค้างคืนโฮมสเตย์

4.1.2 ศึกษาภาคสนาม พูดคุย สัมภาษณ์ผู้นำชุมชน ตัวแทนคนในชุมชน เกี่ยวกับวิถีการดำเนินชีวิต วัฒนธรรมประเพณี สถานที่ท่องเที่ยวของชุมชน โดยการค้นหาจากแหล่งภูมิปัญญาปัจจุบัน ได้แก่ การทอผ้า การทำของเล่นจากใบลาน การทอเสื่อและจักสาน เป็นต้น

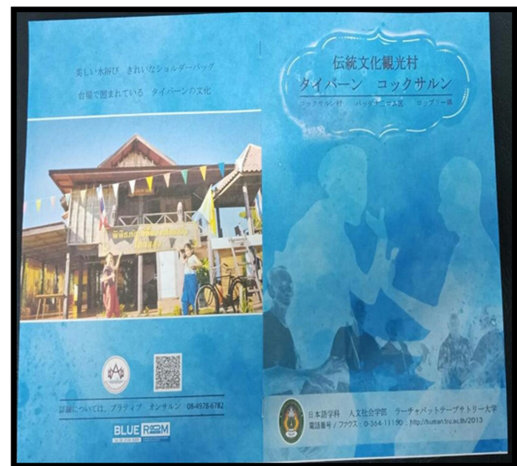
4.1.3 สรุปและประมวลผลข้อมูล ปรับรูปแบบแผนการท่องเที่ยว และแผ่นพับประชาสัมพันธ์ให้เข้าใจ และเป็นที่น่าสนใจของนักท่องเที่ยวชาวญี่ปุ่น

4.1.4 นำผลการจัดทำแผ่นพับประชาสัมพันธ์ และแผนการท่องเที่ยว มาทดลองใช้แก่นักท่องเที่ยว ที่มาสำรวจและดูงานชุมชน

4.1.5 นำข้อมูลจากแผ่นพับและแผนการท่องเที่ยวมาเรียบเรียงเป็นภาษาญี่ปุ่น แล้วถ่ายทอดโดยการจัดอบรมความรู้ภาษาญี่ปุ่นเพื่อการท่องเที่ยวให้แก่คนในชุมชน

รูปที่ 1 แผนการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม

รูปที่ 2 สื่อแผ่นพับประชาสัมพันธ์

4.2 สร้างองค์ความรู้และพัฒนาทักษะภาษาญี่ปุ่นแก่คนในชุมชน

4.2.1 อบรมความรู้และแลกเปลี่ยนวัฒนธรรมไทย-ญี่ปุ่น เพื่อให้เกิดการเรียนรู้และเข้าใจในวัฒนธรรมไทย-ญี่ปุ่นที่มีความเหมือนและแตกต่างกันเพื่อเพิ่มความน่าสนใจและต้องการเรียนรู้วัฒนธรรมความเป็นญี่ปุ่น

4.2.2 อบรมความรู้ภาษาญี่ปุ่นเพื่อการท่องเที่ยว จัดขึ้นเพื่อให้คนในชุมชนได้เรียนรู้ภาษาญี่ปุ่นผ่านทางวัฒนธรรมโดยนำคำศัพท์ รูปประโยค สำนวนจากคำในแผ่นพับประชาสัมพันธ์ที่จัดทำไปแล้วนั้น มาทดลองใช้ออกเสียง อธิบายอย่างง่าย ๆ จากสิ่งที่มีอยู่หรือต้องการอธิบายให้เกิดความเข้าใจจากคนในชุมชนจากนั้นเข้าสูการเรียนภาษาญี่ปุ่น เบื้องต้น ได้แก่ คำทักทายการแนะนำตนเองและอธิบายถึงผลิตภัณฑ์ ภูมิปัญญาตลอดจนสถานที่ท่องเที่ยวของชุมชนได้

ตารางที่ 1 ผลการประเมินความรู้ความเข้าใจ ความพึงพอใจและการนำความรู้ไปใช้ของผู้เข้าร่วมกิจกรรม

รายการ	$\bar{x}$	S.D.	ระดับความเห็น
1. ความพึงพอใจต่อวิทยากรในเรื่องความเป็นมืออาชีพในการให้บริการ เช่น การให้ตอบคำถาม/แนะนำ/อธิบาย	4.66	0.48	มากที่สุด
2. ความพึงพอใจต่อกระบวนการที่หน่วยงานได้จัดโครงการ เช่น การประชาสัมพันธ์โครงการ สถานที่คุณภาพเนื้อหา ระยะเวลา ขั้นตอน ดำเนินงานสภาพแวดล้อม และสิ่งอำนวยความสะดวก	4.54	0.52	มากที่สุด

ตารางที่ 1 ผลการประเมินความรู้ความเข้าใจ ความพึงพอใจและการนำความรู้ไปใช้ของผู้เข้าร่วมกิจกรรม (ต่อ)

รายการ	$\bar{x}$	S.D.	ระดับความเห็น
4. โครงการที่จัดได้รับความรู้และเกิดความเข้าใจในวิชาชีพที่ได้รับจากการบริการ	4.75	0.42	มากที่สุด
5. ความพึงพอใจในภาพรวมและประโยชน์ของโครงการ	4.78	0.46	มากที่สุด
รวม	4.69	0.46	มากที่สุด
คิดเป็นร้อยละ	93.80		

จากตาราง พบว่า ผู้ใช้บริการมีความพึงพอใจในความรู้อย่างดี โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด (ค่าเฉลี่ย 4.69) และเมื่อพิจารณาเป็นรายการ อันดับแรกในเรื่องความพึงพอใจในภาพรวมและประโยชน์ของโครงการ (เฉลี่ย 4.78) รองลงมาเรื่องสามารถนำสิ่งที่ได้รับจากโครงการนำไปใช้ประโยชน์และ/หรือประยุกต์ใช้ได้และ/หรือถ่ายทอดความรู้ได้และมีความเห็นว่าโครงการที่จัดได้รับความรู้และเกิดความเข้าใจในวิชาชีพที่ได้รับจากการบริการ (เฉลี่ย 4.75) และคิดเป็นร้อยละของผู้ใช้บริการมีความพึงพอใจในความรู้อย่างดี ร้อยละ 93.80

5. สรุปผลการวิจัย

5.1 จากการศึกษาเนื้อหาและบริบทการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของชุมชนไทยเบิ้ง บ้านโคกสูง อำเภอพัฒนานิคม จังหวัดลพบุรี สัมผัสได้ถึงวิถีวัฒนธรรมของชุมชนไทยเบิ้งที่เรียบง่าย มีชีวิตชีวา และแบ่งปันความสุขร่วมกัน เหมือนญาติมิตร มีแหล่งเรียนรู้ทางวัฒนธรรมและผลิตภัณฑ์ชุมชนที่ควรค่าแก่การศึกษาเรียนรู้และน่าสนใจ โดยมีกำหนดการท่องเที่ยวแบบวันเดียวและแบบพักค้างคืนโฮมสเตย์

5.2 ได้สื่อสารประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมภาคภาษาญี่ปุ่น เพื่อนำข้อมูลเกี่ยวกับวิถีการดำเนินชีวิต วัฒนธรรมประเพณี แหล่งภูมิปัญญา ได้แก่ การทอผ้าของเล่นจากใบลาน การทอเสื่อ และจักสาน เป็นต้น ตลอดจนสถานที่ท่องเที่ยวของชุมชนที่นำมาปรับปรุงรูปแบบการนำเสนอให้เข้าใจง่าย น่าสนใจมากขึ้น

5.3 คนในชุมชนไทยเบิ้งได้รับการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาญี่ปุ่น และสามารถสื่อสารภาษาญี่ปุ่นเบื้องต้นในการต้อนรับนักท่องเที่ยวญี่ปุ่นได้ โดยการอบรมให้ความรู้ภาษาญี่ปุ่นผ่านทางวัฒนธรรมไทยญี่ปุ่นที่มีความเหมือนและความแตกต่างกันมาปรับใช้ให้เกิด

ความเข้าใจและต้องการนำเสนอเรื่องราวทางวัฒนธรรมโดยใช้คำศัพท์ และรูปประโยคที่คนในชุมชนมีพื้นฐานความเข้าใจในเรื่องราวของตน แล้วนำมาอธิบายบอกเล่าอย่างง่าย ๆ ให้เป็นที่น่าสนใจ

5.4 คนในชุมชนไทยเบิ้งที่ได้รับการอบรมความรู้เพื่อพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาญี่ปุ่น มีความพึงพอใจโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.69 (SD. = 0.46) แสดงถึงความพึงพอใจอย่างมาก และต้องการศึกษาภาษาเพื่อการสื่อสารกับนักท่องเที่ยวชาวญี่ปุ่น

6. อภิปรายผล

จากการพัฒนาทักษะภาษาญี่ปุ่น เพื่อการท่องเที่ยวของชุมชนไทยเบิ้ง บ้านโคกสูง อำเภอพัฒนานิคม จังหวัดลพบุรี เป็นการประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของชุมชนไทยเบิ้งเป็นภาษาญี่ปุ่นในรูปแบบที่เข้าใจง่ายและอำนวยความสะดวกแก่นักท่องเที่ยวชาวญี่ปุ่น

ส่วนผลของการอบรมความรู้ภาษาและวัฒนธรรมญี่ปุ่น จากผู้เข้ารับการอบรม ได้แก่ คนในชุมชนมีความพึงพอใจอย่างมากและต้องการศึกษาภาษาเพื่อการสื่อสารกับนักท่องเที่ยวชาวญี่ปุ่น สอดคล้องกับงานวิจัย วาริชย์ มัธยมบุรุษ [2] งานวิจัยเรื่องการตลาดการท่องเที่ยวชาวญี่ปุ่นที่เข้ามาท่องเที่ยวในจังหวัดเชียงใหม่ นิยมท่องเที่ยวในแหล่งธรรมชาติและแหล่งท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์ ซึ่งพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวจะนิยมเลือกการท่องเที่ยวเชิงนิเวศน์ รองลงมาคือการท่องเที่ยวแบบผจญภัย และการท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์ งานวิจัยนี้ระบุว่าการส่งเสริมการตลาดด้านการท่องเที่ยว นั้นผู้ประกอบการจะต้องทำการประชาสัมพันธ์ผ่านสื่อต่าง ๆ เช่น แผ่นพับ โปสเตอร์ สื่อวิดีโอที่มีทั้งภาษาไทย ภาษาอังกฤษ และภาษาญี่ปุ่น ด้วยจะช่วยกระตุ้นให้

นักท่องเที่ยวชาวญี่ปุ่นสนใจในการบริการสินค้า การท่องเที่ยวมากขึ้น

จากตัวอย่างงานวิจัยข้างต้น จะพบว่า การเพิ่มศักยภาพให้สามารถแข่งขันในตลาดอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว นับว่ามีความสำคัญเป็นอย่างยิ่ง ท้องถิ่น ชุมชน มีอัตลักษณ์ เอกลักษณ์ของตน บุคลากรในชุมชนร่วมกันสืบทอดและพัฒนาให้คงอยู่ ขึ้นต่อไปจึงควรส่งเสริมการเพิ่มศักยภาพให้ทรัพยากรมนุษย์ในชุมชนมีความเข้มแข็งและความสามารถที่หลากหลายมากขึ้น ดังนั้นการเพิ่มช่องทางการสื่อสารด้านภาษาจึงเป็นอีกทางเลือกหนึ่ง เพราะถือเป็นการลงทุนที่เกิดผล ระยะยาว สามารถดึงดูดนักท่องเที่ยวต่างชาติได้เป็นอย่างดี สร้างรายได้เข้าสู่ผู้ประกอบการท่องเที่ยวและผู้นำขายสินค้าพื้นเมืองในชุมชนได้อีกด้วย ด้วยเหตุนี้งานวิจัยเรื่องนี้จึงเป็นการส่งเสริมการเพิ่มศักยภาพให้คนในชุมชนมีความสามารถทางการสื่อสารภาษาญี่ปุ่นด้วยสื่อประชาสัมพันธ์เพื่อรองรับและเตรียมความพร้อมกับการเข้ามาของนักท่องเที่ยวชาวญี่ปุ่น

- [2] วาริชต์ มัธยมบุรุษ, “การตลาดการท่องเที่ยวสำหรับนักท่องเที่ยวชาวญี่ปุ่นที่พำนักระยะยาว ในจังหวัดเชียงใหม่,” วารสารการบริการและการท่องเที่ยวไทย, ปีที่ 8 ฉบับที่ 2 กรกฎาคม – ธันวาคม 2556.

7. ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

จากการรวมตัวอย่างเข้มแข็งของคนในชุมชนไทยเบ็งบ้านโคกสูงประกอบด้วยวิถีชีวิต และภูมิปัญญาไทยเบ็งบถือว่าเป็นทรัพยากรสำคัญ ในการส่งเสริมให้กิจกรรมการเรียนรู้ และพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของบ้านโคกสูง ชุมชนบ้านโคกสูงมีองค์ความรู้การท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมและประวัติศาสตร์นำไปต่อยอดในการพัฒนาอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวให้เป็นสากลอันจะนำมาปรับหรือออกแบบผลิตภัณฑ์ให้เป็นที่สนใจแก่นักท่องเที่ยว สร้างรายได้ให้แก่ชุมชนเพิ่มมากขึ้น

ดังนั้นควรมีการสร้างกลุ่มเยาวชนผู้นำเที่ยวท้องถิ่นเพื่อเป็นกำลังในการพัฒนาการท่องเที่ยวของชุมชนให้แพร่หลายต่อไป

8. เอกสารอ้างอิง

- [1] อัญชลี อติแพทย์, รูปแบบการเรียนรู้ด้วยตนเองในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารทางการท่องเที่ยวอนุรักษ์ในท้องถิ่น ตำบลท่าคา อำเภอมะปาวะ จังหวัดสมุทรสงคราม. รายงานการศึกษาค้นคว้า มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา, 2553.